

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Karly Cháberové a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Evy Pechové v právní věci žalobce: **F. M.**, bytem xxx, xxx, proti žalovanému: **Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě**, se sídlem Praha 2, Sokolská 15, zastoupen Mgr. Martinem Sadílkem advokátem se sídlem Praha 1, Štěpánská 39, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.9.2008, zn. StS157/2007, č. R0805-5,

t a k t o :

I. Rozhodnutí České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě ze dne 18.9.2008, zn. StS 157/2007, č. R0805-5, se **z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2.000,- Kč, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, dále též (ČKAIT) ze dne 18.9.2008 zn. StS 157/2007, č. R0805-5 (dále též napadené rozhodnutí), kterým bylo rozhodnuto tak, že navrácení odvolací lhůty uvedením v předešlý stav se nepřipouští a tím se potvrzuje rozhodnutí Disciplinárního senátu Stavovského soudu České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě ze dne 21.12.2007, č.j. StS157/2007. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z porušení § 12 odst. 3 zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 360/1992 Sb.)

a § 2 odst. 1, § 3 odst. 1 a § 4 odst. 2 písm. b) Profesního a etického řádu ČKAIT a podle § 20 odst. 1 písm. b) a § 21 zákona č. 360/1992 Sb. mu bylo uloženo disciplinární opatření – pokuta ve výši 20.000,- Kč.

Žalobce v podané žalobě uvedl, že s ním bylo vedeno disciplinární řízení dle zákona č. 360/1992 Sb., kterého se však nemohl zúčastnit z důvodu nemoci. K jím navrženým důkazům nebylo ze strany žalovaného při následném jednání ani při rozhodování přihlédnuto.

Žalobce namítl, že rozhodnutí Disciplinárního senátu Stavovského soudu ČKAIT č.j. StS157/2007 ze dne 21.12.2007 nabylo právní moci 23.3.2008, aniž by bylo žalobci doručeno. Doručeno mu bylo pouze citované rozhodnutí již s vyznačenou doložkou právní moci na originálu rozhodnutí, a to až následně, kolem 20.dubna 2008. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 29.4.2008 odvolání, které řádně odůvodnil. Odvolání bylo předáno k dalšímu řízení představenstvu ČKAIT ze dne 29.5.2008 s tím, že odvolání bylo podáno opožděně. Dopisem ze dne 22.7.2008, který byl žalovanému doručen dne 24.7.2008, se žalobce odvolal proti nabytí právní moci rozhodnutí. Žalobce v něm brojí proti vyznačení doložky nabytí právní moci, neboť rozhodnutí mu nebylo doručeno, jak ukládá ustanovení § 21 odst. 5 zákona č. 360/1992 Sb. Dle názoru žalobce lhůta pro podání odvolání stanovená v ustanovení § 22 odst. 1 uvedeného zákona byla zachována, neboť odvolání podal žalobce ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení. Z uvedeného důvodu je napadené rozhodnutí, stejně tak jako rozhodnutí prvostupňové, nezákonné.

Žalovaný správní orgán ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. Uvedl, že rozhodnutí Disciplinárního senátu Stavovského soudu ČKAIT ze dne 21.12.2007 nabylo právní moci dne 23.3.2008, když v zákonné lhůtě nebylo proti tomuto rozhodnutí podáno žalobcem odvolání. Odvolání bylo žalovanému doručeno dne 5.5.2008. Následně dne 24.7.2008 mu pak bylo doručeno druhé odvolání, ve kterém žalobce popsal důvody, pro které nebyl podle jeho názoru schopen podat odvolání v zákonné lhůtě. Obsah druhého odvolání posoudil žalovaný jako žádost o navrácení v předchozí stav ve smyslu § 41 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 500/2004 Sb.), a zabýval se možností navrátit žalobci lhůtu pro podání odvolání. Citované ustanovení správního řádu umožňuje účastníkovi správního řízení požádat o prominutí zmeškání úkonu do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Odvolání žalobce (byť po lhůtě určené k podání odvolání) bylo podáno dne 5.5.2008 a tedy v tuto dobu již pominula překážka, která bránila žalobci podat opravný prostředek. Žalobce tedy měl nejpozději ve lhůtě 15 následujících dní po dni, kdy podal opravný prostředek, požádat o navrácení v předešlý stav. Vzhledem k tomu, že podání označené jako „odvolání proti nabytí právní moci 23.3.2008“ bylo žalovanému doručeno dne 24.7.2008, tedy po lhůtě určené zákonem č. 500/2004 Sb., nezbylo žalovanému, než napadeným rozhodnutím rozhodnout tak, že navrácení odvolací lhůty uvedením v předešlý stav se nepřipouští. Z tohoto důvodu zůstalo rozhodnutí Disciplinárního senátu Stavovského soudu ze dne 21.12.2007 v právní moci a je vykonatelné.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

Rozhodnutím Disciplinárního senátu Stavovského soudu České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě ze dne 21.12.2007, č.j.: StS157/2007, byl žalobce uznán vinným z porušení § 12 odst. 3 zákona č. 360/1992 Sb. a § 2

odst. 1, § 3 odst. 1 a § 4 odst. 2 písm. b) Profesního a etického řádu ČKAIT a podle § 20 odst. 1 písm. b) a § 21 uvedeného zákona mu bylo uloženo disciplinární opatření – pokuta ve výši 20.000,- Kč.

Toto rozhodnutí bylo žalobci doručováno poštou, když z vrácených zásilek založených ve správním spise vyplývá, že si je žalobce na poště nevyzvedl. Uložení zásilek bylo žalobci oznámeno dne 21.1.2008 a 19.2.2008.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 5.5.2008 odvolání.

Dne 24.7.2008 bylo žalovanému doručeno podání žalobce označené jako „odvolání proti nabytí právní moci 23.3.2008“, v němž žalobce popsal důvody, pro které nebyl schopen podat odvolání v zákonné lhůtě. Dne 15.8.2008 doručil žalobce žalovanému kopie lékařských zpráv, na které ve shora uvedeném podání doručeném žalovanému dne 24.7.2008 odkazoval.

Dne 18.9.2008 pod sp.zn. StS157/2007, č. R0805-5, bylo Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě rozhodnuto tak, že navrácení odvolací lhůty uvedením v předešlý stav se nepřipouští a tím se potvrzuje rozhodnutí Disciplinárního senátu Stavovského soudu ČKAIT ze dne 21.12.2007, č.j. StS157/2007 s právní mocí dnem 23.3.2008. V odůvodnění tohoto rozhodnutí odvolací orgán zrekapituloval průběh správního řízení. Uvedl, že dne 5.5.2008 bylo do kanceláře Komory doručeno podání žalobce datované dnem 29.4.2008, ve kterém odmítá veškeré důkazy, které při jednání Disciplinárního senátu a v přípravném řízení zněly v jeho neprospěch, a konstatuje, že k důkazům znějícím v jeho prospěch nebylo přihlédnuto. Dále bez dalších dokladů uvádí, že je v invalidním důchodu a po dvou operacích, dále namítá tvrdost uloženého disciplinárního opatření při skutečnosti, že je bez dostatečných finančních prostředků z důvodu platební neschopnosti. Dne 24.7.2008 byl do kanceláře Komory doručen další písemný projev žalobce, ve kterém žádá o navrácení v předchozí stav z důvodu trvalé pracovní neschopnosti, hospitalizace v Brně a v Praze a probíhajících rehabilitací. Odvolací orgán dále uvedl, že se seznámil s obsahem spisového materiálu, následně přezkoumal i zákonnost a odůvodněnost všech výroků prvostupňového rozhodnutí. Protože nebylo zcela naplněno ustanovení § 41 zákona č. 500/2004 Sb., dospěl odvolací orgán k závěru, že navrácení odvolací lhůty nepřipouští.

Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst.1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.

Ze spisového materiálu vyplývá, že žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání a dále požádal o prominutí zmeškání úkonu. Přestože ze záhlaví napadeného rozhodnutí vyplývá, že jím je rozhodováno o odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí, ve výroku bylo rozhodnuto tak, že navrácení odvolání uvedením v předešlý stav se nepřipouští a tím se potvrzuje prvostupňové rozhodnutí s právní mocí dnem 23.3.2008. Odůvodnění rozhodnutí se pak vztahuje pouze k části výroku, jímž bylo rozhodnuto, že se navrácení odvolací lhůty uvedením v předešlý stav nepřipouští. Napadené rozhodnutí je ve vztahu k této části výroku nepřezkoumatelné, neboť žalovaný v odůvodnění rozhodnutí pouze konstatuje, že navrácení odvolací lhůty nepřipouští, protože nebylo zcela naplněno ustanovení § 41 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č.

500/2004 Sb.). Na základě jakých skutečností a úvah k tomuto závěru žalovaný dospěl, však z odůvodnění rozhodnutí zřejmé není.

Vzhledem k tomu, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný považuje odvolání žalobce za opožděné, nekoresponduje část výroku, jímž bylo rozhodnuto tak, že se prvostupňové rozhodnutí potvrzuje ani s ustavením § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., dle kterého opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.

Z uvedeného vyplývá, že předmět rozhodnutí vymezený v záhlaví napadeného rozhodnutí, jeho výrok a odůvodnění spolu nekorespondují, což činí napadené rozhodnutí rovněž nesrozumitelným.

Z důvodů shora uvedených soud postupoval podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti a v nedostatku důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.) a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci žalobcem zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28.května 2012

JUDr. Karla Cháberová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: K.